

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Petry Weissové a soudců JUDr. Jiřího Pally a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: J. Š., zast. Mgr. Veronikou Křestánovou, advokátkou, se sídlem Škroupova 957/4, Hradec Králové, proti žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**, se sídlem Pivovarské náměstí 1245, Hradec Králové, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 11. 2024, č. j. KUKHK-32307/DS/2024-3 DV, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 3. 2025, č. j. 32 A 1/2025-50,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 3. 2025, č. j. 32 A 1/2025-50, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

Odůvodnění:

I.

[1] Městský úřad Kostelec nad Orlicí, odbor přestupkových agend, rozhodnutím ze dne 10. 9. 2024, č. j. MUKO-86055/2024-ds (dále jen „rozhodnutí o přestupku“), uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), kterého se měl dopustit tím, že v rozporu s § 10 odst. 3 uvedeného zákona nezajistil, aby dne 5. 10. 2023 ve 23:44 hod. při užití vozidla tov. zn. NISSAN, reg. zn. X, byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Za uvedený přestupek správní orgán prvního stupně žalobci uložil pokutu ve výši 1.500 Kč a povinnost uhradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.

[2] Žalovaný shora označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí o přestupku.

II.

[3] Žalobce se proti napadenému rozhodnutí bránil žalobou u Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), který řízení o ní v záhlaví uvedeným usnesením (dále jen „napadené usnesení“) zastavil podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“).

[4] Krajský soud v napadeném usnesení uvedl, že žalobce prostřednictvím jeho právní zástupkyně usnesením ze dne 22. 1. 2025, č. j. 32 A 1/2025-23 vyzval k zaplacení soudního poplatku za řízení o žalobě ve výši 3.000 Kč. Toto usnesení bylo doručeno do její datové schránky dne 27. 1. 2025, 15denní lhůta k zaplacení soudního poplatku tak uplynula dne 11. 2. 2025. Soudní poplatek však během této lhůty uhrazen nebyl.

III.

[5] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) nyní brojí proti napadenému usnesení kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Navrhuje jej zrušit a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

[6] Stěžovatel tvrdí, že soudní poplatek za řízení o žalobě uhradil včas, a to dne 4. 2. 2025, na správné číslo účtu a pod správným variabilním symbolem. K tomuto tvrzení připojuje potvrzení o provedení uvedené transakce vystavené ke dni 28. 3. 2025. Řízení o žalobě tudíž nemohlo být zastaveno. V opačném případě je napadené usnesení nezákonné a žalobci byl jeho vydáním znemožněn přístup k soudu.

[7] Stěžovatel dodává, že ze strany krajského soudu mu byl opakovaně potvrzeno, že soudní poplatek uhradil a že došlo k administrativnímu pochybení na straně uvedeného soudu. V důsledku toho byl soudní poplatek přiřazen k jinému spisu.

IV.

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvádí, že se ztotožňuje s napadeným usnesením.

V.

[9] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval přijatelností kasační stížnosti ve smyslu § 104a s. ř. s., tedy otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, odmítl by ji jako nepřijatelnou. Jedná se totiž o přestupkovou věc, v níž před krajským soudem podle § 31 odst. 2 s. ř. s. rozhodoval specializovaný samosoudce. K problematice vymezení institutu nepřijatelnosti a jeho dopadů do soudního řízení správního Nejvyšší správní soud odkazuje na usnesení ze dne 26. 4. 2006, č. j. 1 Azs 13/2006-39, v němž neurčitý právní pojem *přesah vlastních zájmů stěžovatele* vyložil.

[10] Stěžovatel k přijatelnosti kasační stížnosti neuvádí ničeho, nicméně s ohledem na jeho kasační argumentaci nelze *prima facie* vyloučit, že se krajský soud dopustil zásadního pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele, spočívajícího v tom, že jeho věc nebude meritorně posouzena. Nejvyšší správní soud proto přijal stěžovatelovu kasační stížnost k meritornímu přezkumu.

pokračování

[11] Nejvyšší správní soud proto dále posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené usnesení netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[12] Kasační stížnost je důvodná.

[13] Spornou je otázka, zda stěžovatel včas uhradil soudní poplatek za řízení o žalobě. Stěžovatel tvrdí, že soudní poplatek uhradil na správné číslo bankovního účtu a pod správným variabilním symbolem dne 4. 2. 2025.

[14] Krajský soud v souvislosti s předložením jím vedeného soudního spisu sp. zn. 32 A 1/2025 pro účely řízení o kasační stížnosti v předkládací zprávě potvrzuje stížnostní argumentaci. Uvádí, že kasační stížnost je důvodná, neboť stěžovatel skutečně uhradil soudní poplatek za řízení o žalobě dne 4. 2. 2025. Dodává, že z důvodu administrativního pochybení na straně krajského soudu (spočívajícího v tom, že stěžovatel byl vyzván k úhradě daného soudního poplatku pod chybným variabilním symbolem) došlo k přiřazení soudního poplatku k jinému soudnímu spisu (konkrétně ke spisu sp. zn. 31 A 1/2025). Krajský soud tedy v předkládací zprávě navrhuje napadené usnesení zrušit.

[15] Nejvyšší správní soud ve spise vedeném krajským soudem pod sp. zn. 32 A 1/2025 ověřil, že usnesením ze dne 22. 1. 2025, č. j. 32 A 1/2025-23, uvedený soud stěžovatele vyzval k zaplacení soudního poplatku za žalobu, k čemuž mu sdělil bankovní účet (č. 3703-6828511/0710) a variabilní symbol (3133000125), na který má být platba částky 3.000 Kč provedena. Na č. l. 56 uvedeného spisu je založen záznam o složení ze dne 31. 3. 2025, z něž vyplývá, že na krajským soudem uvedený bankovní účet byla dne 5. 2. 2025 zaúčtována částka 3.000 Kč od společnosti D.A.S. Rechtsschutz AG, pobočka pro ČR, IČO 03450872, uskutečněná z účtu tohoto plátce č. 159654145/0300. Provedení této platby shodně vyplývá z potvrzení o provedení transakce ze dne 28. 3. 2025, které předložil krajskému soudu stěžovatel (č. l. 55 spisu krajského soudu). Z něj se podává, že z účtu uvedeného plátce č. 159654145/0300 byla dne 4. 2. 2025 provedena transakce, spočívající v úhradě částky 3.000 Kč na krajským soudem sdělený bankovní účet pod shora uvedeným variabilním symbolem.

[16] S ohledem na uvedené skutečnosti je zřejmé, že krajský soud pochybil, pokud provedenou platbu, kterou stěžovatel uskutečnil v souladu se sdělenými bankovními údaji podle výzvy uvedeného soudu, nesprávně přiřadil jako platbu soudního poplatku k jiné u něj vedené věci. Je nesporné, že krajský soud vlastním pochybením (uvedením nesprávného variabilního symbolu) zapříčinil, že stěžovatelem uhrazený soudní poplatek byl přiřazen k nesprávné právní věci. Tuto skutečnost potvrdil samotný krajský soud. Nejvyšší správní soud přitom již dříve ve své judikatuře dovodil, že poplatková povinnost je splněna připsáním částky na účet soudu, nikoliv přiřazením platby ke konkrétní věci pomocí variabilního symbolu (viz např. rozsudek ze dne 2. 4. 2020, č. j. 2 As 387/2019-29). Pokud tedy krajský soud řízení o žalobě zastavil proto, že soudní poplatek nebyl uhrazen, ačkoliv stěžovatel platbu soudního poplatku provedl řádně, byť podle dílem chybné výzvy krajského soudu, dopustil se nesprávnosti, která měla dopad do stěžovatelova hmotněprávního postavení.

[17] Pouze pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že k úhradě soudního poplatku v daném případě došlo dne 5. 2. 2025, kdy byla částka soudního poplatku připsána na krajským soudem sdělený bankovní účet (viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 3. 2018, č. j. 8 Afs 37/2018-51). Je současně nepochybné, že tato platba byla provedena včas (lhůta k zaplacení soudního poplatku uplynula dne 11. 2. 2025). Povinností krajského soudu bylo platbu soudního poplatku provedenou na správný bankovní účet, byť pod nesprávným variabilním symbolem (to však výlučně v důsledku administrativního nedopatření na straně krajského soudu), přiřadit jako platbu příslušející ke správné právní věci u něj vedené.

[18] Krajský soud se tedy dopustil pochybení, které mělo dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele, neboť mu vydáním napadeného usnesení, které je pro výše uvedené nezákonné, znemožnil přístup k soudu podle čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod. Kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. je naplněn.

VI.

[19] Nejvyšší správní soud tedy shledal kasační stížnost důvodnou, a proto napadené usnesení zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení podle § 110 odst. 1 části věty první před středníkem s. ř. s. V něm je krajský soud vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 110 odst. 4 s. ř. s.). Krajský soud tedy bude v řízení pokračovat a nedovodí-li jinou překážku řízení, posoudí žalobu v rozsahu uplatněných žalobních bodů a meritorně o ní rozhodne.

[20] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodne krajský soud v novém rozhodnutí (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. května 2025

Mgr. Petra Weissová
předsedkyně senátu